

Книга Даниїла — номер сто дев'яносто дев'ять

Політичний занепад і пророча доля: кінець Демократичної та Республіканської партій у контексті біблійного пророцтва

Jeff Pippenger
2024-05-03

Ми визначаємо кінець Демократичної та Республіканської партій в історії земного звіра. Земний звір із тринадцятого розділу Одкровення поділяється на Республіканську та Демократичну партії, які борються в межах пророчої історії республіканського рога. Роги є символами сил, і обидва роги містять мікрокосми їхніх пророчих взаємин у межах власної пророчої історії. Для республіканського рога цей мікрокосм ілюструється двома основними політичними партіями, що пронизують історію Сполучених Штатів. Сполучені Штати — одне з небагатьох царств, визначених у пророчій історії, які складаються з двох сил. Усі попередні народи біблійного пророцтва, що представлені двома силами, є прообразами Сполучених Штатів. Міддо-перська імперія, Франція (Содом і Єгипет) та Ізраїль із його північним і південним царствами — усі вони роблять внесок у пророчі характеристики Сполучених Штатів.

Мідійсько-перська імперія у восьмому розділі книги Даниїла мала два роги, і останній ріг (Персія) виріс вищим. Ми ідентифікували цей елемент, встановивши, що Демократична партія з'явилася в історії раніше, ніж Республіканська, тож Республіканська партія зрештою буде останньою з двох партій. Перший президент-республіканець з'явився в історії у відповідь на прорабовласницьку позицію Демократичної партії, і перший президент-республіканець проголосив Прокламацію про звільнення рабів у 1863 році, що припало на середину Громадянської війни у США і на рік бунту для Лаодикійської Церкви адвентистів сьомого дня.

Постать першого президента-республіканця є прообразом останнього президента-республіканця, тож останній президент увійде в історію в розпал громадянської війни між рабовласницькою Демократичною партією та його антирабовласницькою Республіканською партією. Рабство, яке просуває Демократична партія останніх днів, є глобальним рабством. Як і у випадку з першим президентом-республіканцем, останнього президента-республіканця вб'є рабовласницька партія, так само як Трамп було політично вбито на вкрадених виборах 2020 року. Як шостий президент від часу кінця 1989 року, Трамп був би найбагатшим президентом і сколихнув би глобалістів не лише Сполучених Штатів, а й усього світу. Таким чином, з його оголошенням про балотування в президенти у 2015 році було започатковано політичну громадянську війну між Демократичною партією рабовласницьких глобалістів та антирабовласницькою Республіканською партією.

На сповнення одинадцятого розділу книги Одкровення Трампа було політично вбито під час вкрадених виборів 2020 року, і Демократична партія почала радіти на вулицях, аж доки не стало очевидним, що у 2022 році Трамп знову збирається балотуватися на посаду президента. Тоді великий страх охопив глобалістів на сповнення одинадцятого розділу книги Одкровення, і їхня боротьба загострилася. Свідчення мідійсько-перських рогів вказує, що останній ріг, який постане (Республіканська партія), з'явиться останнім і підніметься вище. Останній президент-республіканець візьме гору над Демократичною партією.

Вибори 2024 року знаменують кінець Демократичної партії, бо в неї більше ніколи не буде можливості висунути кандидата в президенти до того, як недільний закон покладе край пророчій історії звіра із землі. Під час недільного закону Республіканська партія також припиняє існування. Демократична партія припиняє існування на виборах 2024 року, а Республіканська партія — під час недільного закону. Недільний закон, будучи завершенням шостого царства біблійного пророцтва, був проілюстрований появою звіра із землі в 1798 році. Основною пророчою характеристикою звіра із землі є його «говоріння». У 1798 році Сполучені Штати ухвалили Закони про чужоземців і підбурювання до заколоту, які, отже, є прообразом недільного закону — того часу, коли Сполучені Штати говорять як дракон.

З 1776 до 1798 року Сполучені Штати, хоча ще не були шостим царством біблійного пророцтва, представляють три віхи їхнього мовлення. Цей період привів до початку панування земного звіра як шостого царства біблійного пророцтва і, отже, представляє період, що веде до завершення панування земного звіра як шостого царства. Декларація незалежності 1776 року, за якою послідувала Конституція 1789 року, а також Закони про іноземців і підбурювання 1798 року, представляють три віхи в історії, що веде до завершення панування земного звіра як шостого царства під час недільного закону. Здійснення цих трьох віх по-різному відображено в історії як Демократичної, так і Республіканської партій.

Патріотичний акт 2001 року визначає початок позбавлення незалежності громадян Сполучених Штатів і був охарактеризований проголошенням, яке справжні патріоти американської історії втілили в Декларації незалежності. Віха Патріотичного акта є першою з трьох віх як для Республіканської, так і для Демократичної партій.

Демократична партія припиняє своє існування на виборах 2024 року, що відкриває шлях до виконавчих указів Трампа, прообразом яких були Акти про іноземців і підбурювання. Виконавчі укази, які тоді запроваджує Трамп, не є недільним законом, але це різновид «говоріння як дракон», бо Трамп використає їх, здійснюючи сказане Сестрою Вайт про те, що в останні дні настане «активний деспотизм». Деспотизм — це слово, що позначає диктатуру, яка здійснюється через виконавчі укази, прообразом яких є Акти про іноземців і підбурювання. Коли Трамп запровадить свої виконавчі укази, відбудеться перегляд і скасування судових процесів Пелосі, які ознаменували провальне президентство Байдена.

Період часу, що окреслює кінець Демократичної та Республіканської партій, має ознаку Альфи й Омеги, оскільки початок кожного такого періоду являє собою завершення. З цієї

причини першою віхою для Демократичної партії є Патріотичний акт 2001 року, а другою віхою — судові процеси проти Пелосі, що розпочалися у 2021 році. Ці процеси означають повне відкидання Конституції 1789 року. Судові процеси проти Пелосі становлять середню віху в лінії Демократичної партії; це було типізовано ратифікацією Конституції тринадцятьма колоніями через тринадцять років після 1776 року. Судові процеси проти Пелосі представляють бунт проти Конституції і були типізовані 1789 роком. Третьою віхою для лінії Демократичної партії є точка, де вона припиняє існування як політична партія.

Вони завершуються на виборах 2024 року, і шойно відбудеться інавгурація 2025 року, друга серія «процесів Пелосі» буде спричинена виконавчими указами на кшталт Актів про іноземців та підбурювання. Отже, третьою віхою для Демократичної партії є Акти про іноземців та підбурювання 1798 року. Період, що позначає кінець Демократичної партії, починається виборами, інавгурацією та запровадженням сатанинського політичного використання права як зброї і закінчується виборами, інавгурацією та запровадженням сатанинського політичного використання права як зброї.

Для Республіканської партії першою віхою є Акт «Патріот» 2001 року, що символізується Декларацією незалежності 1776 року. Друга віха не така, як була друга віха для Демократичної партії. Друга віха, яку для демократів представляє Конституція 1789 року, — це перші судові процеси Пелосі, але другою віхою для республіканців, яку представляє Конституція 1789 року, є Закон про іноземців і підбурювання, який буде реалізований, шойно у 2025 році відбудеться друга інавгурація Трампа. Як Закони про іноземців і підбурювання 1798 року можуть представляти Конституцію 1789 року?

Під час другої інавгурації Трампа його виконавчі укази, прообразом яких є Закони про іноземців та підбурювання 1798 року, ініціюють не лише другу серію судових процесів проти Пелосі, але й запускають формування образу звіра. Період формування образу звіра починається і завершується говорінням як дракон. Говоріння на початку цього періоду означає встановлення царської влади, що постає як диктатура, або, як називає її Сестра Вайт, «деспотизм». Говоріння дракона наприкінці періоду формування образу звіра позначає утвердження влади релігійних сил над політичними.

Декларація незалежності була декларацією проти тиранії як політичної влади європейських королів, так і релігійної влади Римської церкви. Період формування образу звіра — це час, коли ці дві зіпсуті сили зливаються разом, і релігійна влада контролює цей зв'язок. У процесі формування, або злиття цих двох сил, саме релігійна влада постає останньою та є вищою. Отже, початок того періоду означає його завершення. Акти про іноземців і підбурювання 1798 року означають кінець Демократичної партії, і це її третя віха, але водночас це є другою віхою у завершальному періоді Республіканської партії. Третьою віхою для Республіканської партії є примусове дотримання неділі.

Для Демократичної партії три віхи, представлені 1776, 1789 і 1798 роками, характеризують 2001 рік (1776), перші «процеси Пелосі» 2021 року (1789) та другі «процеси Пелосі» 2025 року (1798).

Для Республіканської партії три віхи, позначені роками 1776, 1789 і 1798, слугують прообразами 2001 року (1776), других судових процесів проти Пелосі 2025 року (1789) та недільного закону (1798).

1776, 1789 і 1798 становлять проміжок у двадцять два роки, а двадцять два є символом поєднання божественного з людським. Ці три віхи засвідчують «Істину», адже вони показують, що перша й остання віха вказують на одну й ту саму істину. 1776 позначає утвердження незалежності, а 1798 — позбавлення незалежності. Отже, вони відповідають першій і останній літерам єврейського алфавіту, який складається з двадцяти двох літер. Тринадцята літера є символом бунту, і разом ці три літери — перша, тринадцята й остання — утворюють єврейське слово «Істина».

1776 символізує 11 вересня 2001 року й ознаменовує початок часу запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Воно ознаменовує початок кроплення пізнього дощу, що є періодом часу, коли дракона віддають звірові за надані послуги, оскільки Демократична партія-дракон буде переможена Республіканською партією-звіром.

Протягом того періоду історії запечатання істинного протестантського рога здійснюється у період, коли Господь удруге простягає Свою руку, щоб зібрати людей, яких називають вигнанцями Ізраїлю, і які будуть піднесені як стяг за часів недільного закону.

18 липня 2020 року істинний протестантський риг було розсіяно, а через двадцять два роки після 2001-го, у липні 2023 року, діло другого зібрання було розпочато голосом волаючого в пустелі. Перше зібрання відбулося у 2001 році, коли зійшов ангел вісімнадцятого розділу Об'явлення, і водночас падали великі будівлі Нью-Йорка. Сходження того ангела означало початок часу запечатування, а сходження архангела Михаїла 18 липня 2020 року означало завершення часу запечатування. Ісус, як Альфа й Омега, завжди ілюструє кінець початком, тож пророчі елементи першого зібрання, що почалося 11 вересня 2001 року, представляють пророчі елементи, які мають місце у другому зібранні.

Існують три чіткі ілюстрації другого збирання, які представляють завершальну історію періоду запечатування ста сорока чотирьох тисяч: історія Христа, історія вісток першого та другого ангелів з 11 серпня 1840 року до 22 жовтня 1844 року, а також історія третього ангела з 22 жовтня 1844 року аж до повстання 1863 року. Ці три свідки засвідчують друге збирання ста сорока чотирьох тисяч від липня 2023 року аж до недільного закону, який незабаром настане. Якщо ми виокремимо по одному виразному елементу з кожної історії, ми знайдемо доказ ролі третього горя.

На завершення таборового зібрання в Ексетері 17 серпня 1844 року було проголошено вістку Опівнічного крику. Те проголошення відповідало проголошенню вістки Опівнічного крику в історії ста сорока чотирьох тисяч, адже обидві історії були й є виконанням притчі про десятьох дів. Сестра Вайт зазначає, що тріумфальний в'їзд Христа до Єрусалима представляв проголошення Опівнічного крику в 1844 році. Єдиний раз, коли Христос їхав верхи на тварині, був під час Його в'їзду до Єрусалима, і твариною, на якій Він їхав, був осел, який є символом ісламу. У період другого зібрання з 1844 до 1863 року, у 1848 році

сестра Вайт зазначає, що європейські народи були розгнівані, і розгнівлення народів у тій історії було здійснене загрозами продовження воєн, що нависали над Європою з боку ісламу. У кожній із трьох історій другого зібрання визначено роль ісламу, пов'язаного з третім горем.

Час запечатування ста сорока чотирьох тисяч розпочався 11 вересня 2001 року несподіваним нападом ісламу третього горя на сучасну славну землю Сполучених Штатів. Двадцять два роки потому, 7 жовтня 2023 року, іслам третього горя здійснив несподіваний напад на стародавню славну землю. Коли невдовзі буде запроваджено недільний закон, який є великим землетрусом одинадцятого розділу Об'явлення, третє горе раптово знову прийде, адже воно знову здійснить несподіваний напад на сучасну славну землю.

Повстання, представлене буквально Ізраїлем як символом тих, хто розіп'яв свого Месію, а також три раптові напади з боку ісламу третього Горя несуть підпис «Істини». Звістка, що запечатує сто сорок чотири тисячі і здійснює працю зібрання Божого народу останніх днів удруге, звучить у період, коли триває діяльність ісламу третього Горя.

Пророчий період, представлений як «друге збирання», чітко визначає конкретні пророчі періоди, що складають усю історію «другого збирання». Зішестя Христа після Його воскресіння знаменує початок Його справи зі збирання тих, хто був розсіяний біля хреста.

Тоді Ісус сказав їм: Усі ви цієї ночі спокуситесь через Мене; бо написано: Ударю пастиря, і розпорошаться вівці отари. Матвія 26:31.

Після трьох днів у гробі Христос з'явився учням, розпочавши сорокаденний період особистого наставництва, за яким настав десятиденний період єднання та молитви перед виливанням Святого Духа без міри в день П'ятидесятниці.

Першу розповідь я склав, о Теофіле, про все, що Ісус почав робити й навчати, аж до того дня, коли Він був узятий вгору, після того як через Духа Святого дав заповіді апостолам, яких вибрав; яким також після Своїх страждань явив Себе живим багатьма незаперечними доказами, з'являючись їм протягом сорока днів і говорячи про те, що стосується Божого Царства; і, зібравшись із ними, наказав їм не відходити з Єрусалима, але чекати обітниць Отця, яку, сказав Він, ви чули від Мене. Бо Іван справді хрестив водою; а ви будете охрещені Духом Святим через небагато днів. Тож коли вони зійшлися, питали Його, кажучи: Господи, чи в цей час Ти відновиш царство Ізраїлеві? Він же сказав їм: Не вам знати часи чи пори, які Отець поклав у Своїй владі. Але ви приймете силу, коли зійде на вас Дух Святий, і будете Мені свідками в Єрусалимі, і по всій Юдеї, і в Самарії, і аж до краю землі. І, промовивши це, коли вони дивилися, Він був піднесений вгору, і хмара взяла Його від їхніх очей. . . . І коли настав день П'ятидесятниці, всі вони були однодушно разом в одному місці. І раптом стався шум із неба, немов від бурхливого сильного вітру, і він наповнив увесь дім, де вони сиділи. Дії 1:1-9, 2:1, 2.

Протягом сорока днів, а потім ще десять днів, коли учні мали «очікувати» обітниць Отця, Христос вдруге збирав Своїх учнів. Період очікування в Єрусалимі є символом часу

зволікання, у згоді з часами зволікання Матвія двадцять п'ятого й Авакума другого. Увесь цей період Христос визначив як такий, що починається зі служіння Іллі, коли Іван хрестив, і завершився хрещенням Святим Духом у П'ятидесятницю. Хрещення є символом смерті, поховання та воскресіння, тож середньою віхою всього періоду був хрест, бо весь період несе ознаку «Істини».

Увесь період починається хрещенням Христа Іваном, коли Святий Дух зійшов у вигляді голуба. Тоді розпочалася справа збирання учнів, які мали стати підвалиною християнського храму. Наприкінці того періоду Христос вдруге збирає Своїх учнів, і період другого збирання є повторенням періоду першого збирання, бо Христос показує кінець чогось через його початок.

Хрещення Христа було прообразом хреста, і обидві події започаткували справу збирання учнів. Віха, що позначає початок і кінець, символізує смерть, поховання і воскресіння. Після воскресіння сорок днів випробувань у пустелі відповідали сорока дням наставляння після Його з'явлення учням. В обох випадках сорок днів виражають основну істину, яку Ісус висловив так: «Написано: не хлібом єдиним житиме людина, але кожним словом, що виходить із уст Божих».

У той період Ісус відкрив учням усе, про що пророки свідчили щодо Христа, тим самим визначивши той період як розкриття Його пророчого Слова.

І ось, двоє з них того ж дня йшли до села, що зветься Еммаус, яке було від Єрусалима близько шістдесяти фулонгів. І вони розмовляли між собою про все те, що сталося. І сталося, коли вони розмовляли та міркували разом, сам Ісус наблизився й пішов із ними. Та їхні очі були стримані, щоб вони Його не впізнали. . . . Тоді Він сказав їм: "О нерозумні й повільні серцем, щоб увірувати всьому, що говорили пророки! Хіба Христос не мусив перетерпіти це й увійти в Свою славу?" І, почавши від Мойсея та всіх пророків, Він пояснював їм зо всіх Писань те, що стосувалося Його. І вони наблизилися до села, куди прямували; а Він удавав, ніби хоче йти далі. Та вони вмовляли Його, кажучи: "Залишайся з нами, бо вже надвечір, і день похилився." І Він увійшов, щоб побути з ними. І сталося, як Він сидів з ними за столом, узяв хліб, поблагословив, переломив і дав їм. І відкрилися їхні очі, і вони Його впізнали; а Він зник із їхніх очей. Луки 24:13–16, 26–31.

Христос перебував із учнями, які не впізнали, Хто Він, аж доки Він не відкрив їм очі, "і, почавши від Мойсея та всіх пророків, Він пояснював їм у всіх Писаннях те, що стосувалося Його". Їхні очі відкрилися, коли їм дали "хліб" їсти. Після сорока днів Христос вознісся на небо і "зник із їхніх очей", як Він учинив з еммауськими учнями на початку сорокаденного навчання. Потім вони розпочали десять днів приготування до П'ятидесятниці, що є прообразом скорого настання недільного закону.

Під час великого землетрусу, який є недільним законом, третє «Горє» ісламу швидко настає, а іслам — це «суворий» «східний вітер» у Ісаї, тобто подих Єзекїля, що походить від Йоанових чотирьох вітрів, які стримуються під час запечатування ста сорока чотирьох

тисяч.

Коли сто сорок чотири тисячі будуть запечатані, тоді чотири вітри будуть розв'язані, і "раптом пролунав шум із неба, наче від стрімкого потужного вітру, і він наповнив увесь дім." Іслам Третього Горя завдає удару "раптом" і несподівано та породжує "шум із неба", який є Сьомою Трубою, що визначає, коли завершується Божа таємниця; і Божа таємниця завершується для ста сорока чотирьох тисяч, коли божественність (вливання Святого Духа) назавжди поєднується з людською природою, і Господь раптово приходить до Свого храму (дому, де зібралися учні) і вступає в завіт зі ста сорока чотирма тисячами.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Господь хоче, щоб ми зійшли на гору — більш безпосередньо в Його присутність. Ми наближаємося до кризи, яка, як ніколи від початку світу, вимагатиме цілковитого посвячення від кожного, хто сповідує ім'я Христа.

Відродження істинного благочестя серед нас є найважливішою і найневідкладнішою з усіх наших потреб. Ми повинні мати святе помазання від Бога, хрещення Його Духом; адже це єдиний дієвий засіб у проголошенні святої істини. Саме Дух Божий оживляє безживні здібності душі, щоб вона сприймала небесне, і спрямовує прихильності серця до Бога та істини.

Наш привілей — приймати Бога за Його словом. Коли Ісус мав залишити Своїх учнів, щоб вознестися на небо, Він доручив їм нести звістку Євангелія всім народам, мовам і племенам. Він звелів їм перебувати в Єрусалимі, доки не зодягнуться силою з висоти. Це було необхідною умовою їхнього успіху. Святе помазання мало зійти на слуг Божих. Усі, хто беззастережно визнавав себе учнями Христа і, як євангелісти, були пов'язані з апостолами, зібралися разом у Єрусалимі. Вони відклали всі розбіжності. Вони однодушно перебували в молитві й благанні, щоб отримати сповнення обітниць Святого Духа; бо мали проповідувати Євангеліє в доказі Духа та в Божій силі. То був час великої небезпеки для послідовників Христа. Вони були як вівці серед вовків, однак були відважні, бо Христос воскрес із мертвих, явив Себе їм і пообіцяв їм особливе благословення, яке зробить їх здатними вийти, щоб проповідувати Його Євангеліє світові. Вони очікували сповнення Його обітниць й молилися з особливою ревністю.

Саме такого шляху мають триматися ті, хто бере участь у праці проголошення приходу Господа на небесних хмарах, бо народ має бути приготований, щоб устояти у великий день Божий. Хоч Христос і дав Своїм учням обітницю, що вони приймуть Святого Духа, це не скасовувало потреби в молитві. Вони молилися ще ревніше; перебували в молитві однодушно. Ті, хто нині зайняті урочистою працею приготування народу до приходу Господа, також повинні перебувати в молитві. Перші учні були однодушні. Вони не займалися спекуляціями, не висували жодних химерних теорій щодо того, як має прийти обіцяне благословення. Вони були єдині у вірі й дусі. Вони були однодумні.

Відкиньте всі сумніви. Проженіть свої страхи, переживіть той досвід, який мав Павло, коли він вигукнув: «Я розп'ятий із Христом; і вже не я живу, але Христос живе в мені; а

життя, яке тепер живу в тілі, живу вірою в Сина Божого, який полюбив мене й віддав Себе за мене». [Галатам 2:20.] Віддайте все Христові, і нехай ваше життя буде приховане з Христом у Бозі. Тоді ви станете силою на добро. Один пожене тисячу, а двоє — десять тисяч до втечі. Євангельські працівники, 369–371.